

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

מניעת משברים

לדבר כל יום שעה אחת בנחת, ולצאת קבוע פעם בשבוע. חייבים לשמור על כללי ברזל אלו, ולא לוותר אחד לשני. השיחה המשותפת תורמת להיכרות טובה יותר, ויוצרת חברות עמוקה יותר בין בעל לאשתו. חייבים לפנות זמן בערב, אחרי שהילדים הלכו לישון, לשוחח ביחד, וכדי לא להירדם אפשר לשתות קפה, או לצאת לסיבוב קטן, וכשהולכים מתעוררים.

פנה אלי בעל אחד וטען שהוא רוצה לדבר עם אשתו אבל היא לא רוצה, זה נראה לה מיותר והיא רוצה לישון. מה עושים? הוא שאל.

עניתי לו שבדרך כלל הבעל הוא זה שנרדם ולא רוצה לדבר, ובמקרה שלו זה הפוך. לכן צריך לעניין אותה בשיחה. קורה לפעמים שהבעל הזה משעמם או מדבר בלי סוף עד שאשתו מותשת. הצעתי לו להחליף נושאי שיחה לכאלו שיעניינו גם אותה. או שישאל אותה שאלות תוך כדי שיחה וייתן לה להתבטא, ואז היא תתעורר ויתעורר אצלה החשק לדבר.

ואם כל זה לא עוזר, להסביר לה את מה שאנו לומדים כעת, שאם היא תוותר על השיחות עכשיו, הדבר יגרום לריחוק מבלי שהיא תרגיש, וכשהם יהיו מבוגרים זה יתעצם ויגיע לידי משבר. כמובן שהדבר נכון גם לגבי הבעל, וגם הוא צריך להכריח את עצמו לשוחח, ולעשות כל מיני תרגילים כדי להישאר ער.

הוא הדין לגבי יציאה פעם בשבוע - הדבר הזה הוא בגדר חובה! אפילו אם עייפים וממוטטים, חייבים להתאוורר קצת ולחזק את הקשר הזוגי. לא צריך לצאת דווקא לבית קפה ולהוציא כסף, אפשר גם לשבת על ספסל בגן השכונתי ולדבר, או לקנות ארטיק ולשבת בטיילת ולשוחח.

גם אסור לוותר על נופשים. אם זה בחופשה הגדולה ואם זה בסתם סוף שבוע שיוצאים ביחד לסמינר או לבית מלון או לצימר, עם הילדים ולפעמים גם בלעדיהם.

אמרה לי פעם גברת אחת: אני נשואה כבר 20 שנה, ובעלי מעולם לא לקח אותי לחופשה במלון או בצימר... אני תמיד בבית.

אני לא רוצה לדמיין מה יקרה כאשר הם יגיעו לגילאי ה 60 ו 70 והחסר הזה יתפרץ.

איש אחד לקח את אשתו פעם ראשונה לבית מלון. נפתחה דלת והם נכנסו. היא התחילה לצעוק: מה זה פה? איזה חדר קטן, למה אין פה מיטות? גם אין כאן חלונות... איפה השירותים? למה אין שולחן?

ובעלה ענה לה: אל תצעקי, זו המעלית...

פרשת השבוע

כולנו אחים

כתב דוד המלך ע"ה בתהילים - "שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, הִנֵּה מֶה טוֹב וּמַה נְעִים שִׁבְתְּ אַחִים גַּם יַחְדָּ." על איזה אחים דיבר דוד המלך? אלו משה ואהרן שהם הסמל של האחוה. לא היו אחים אהובים ונעימים ומפרגנים זה לזה כמו משה ואהרן.

בשעה שהקב"ה רצה לשלוח את משה לגאול את ישראל משה סירב מרוב ענוונותו, ושבוע ימים נערך כעין "ויכוח" אם ללכת לגאול את עם ישראל או לא. בסופו של דבר אמר משה לקב"ה - "שלח נא ביד תשלח" - כלומר שלח ביד מי שאתה רגיל לשלוח, הנה אהרן נמצא במצרים עם בני ישראל והוא יוציא אותם משם, אמר לו הקב"ה רק אתה תהיה הגואל,

ואז אמר משה רבונו של עולם, אהרן אחי בן - 83 ואני בן 80, וזה לא יפה שהאח הקטן יאמר לאח הגדול מה לעשות, לכן כדאי שאהרן יגאל אותם, אמר לו הקב"ה שאין לו לחוש מכך שמא אהרן יקנא או שלא יקבל זאת בהבנה אלא הוא ישמח בשמחתך שנאמר: "וראך ושמח בליביו".

ובאמת כשמשעה הגיע למצרים יצא אהרן לקראתו וקיבלו באהבה גדולה. וגם משה החזיר לאהרן אחיו בצוויו של הקב"ה ומשח אותו להיות כהן גדול.

בפרשה שלנו מסופר איך משה רבנו הכין את אהרן ומשח אותו להיות כהן גדול ובסופו של התהליך כתוב: "וַיִּצַק מִשְׁמֶן הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ אֶהֱרֹן וַיִּמָּשַׁח אֹתוֹ לְקַדְשׁוֹ".

אומרת הגמרא שבשעה שמשח את אהרן ויצק את שמן המשחה על ראשו, השמן טפטף עד שחדל, ונשארו בסוף זקנו של אהרן שתי טיפות שהיו כמין שתי יהלומים שלא יבשו לעולם, ובשעה שהיה יושב לפני הספר, היו הטיפות עולות לצדעיים ואחר כך יורדות חזרה לקצה הזקן.

הנס הזה היה כ-40 שנה וכל ישראל ראו זאת. ולכן ממשיך מזמור התהילים שכתבנו למעלה: "פִּשְׁמֹן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יֵרֵד עַל הַזָּקֵן וְזָקֵן אֶהֱרֹן וְיִשְׁרֵד עַל פִּי מְדוֹתָיו".

ובדרך רמז נאמר ששתי הטיפות הללו כמין שני יהלומים, היו רומזים לשני מנהגי הדור - משה ואהרן שהיה בניהם קשר של פרגון והערכה לא פשרות.

אם נשים לב נגלה שגם בבית שלנו יש שני אחים, זה הבעל והאשה. שכן כתוב בשיר השירים: "אחותי רעייתי..."

אשתו של אדם נקראת "אחותי", הקשר בין איש ואשתו צריך להיות קשר טוב כמו אח ואחות, מפרגנים אחד לשני, דואגים זה לזה ועוזרים איש לרעהו ללא כל חשבון לתמורה וללא תחרות.

אם ננהג כך נזכה להשראת השכינה בביתנו כמו ששרתה בזמן שהיו בני ישראל במדבר.

בברכת שבת שלום
אבנר קוואס

דריחה

אישה אחת מחייגת לבעלה - "יוסי, אני לא כל כך מרגישה טוב...".
ברוך הוא וברוך שמו! - "מה?? אתה שומע טוב?? אני לא צוחקת! עוד רגע אני מתעלפת!" - אמן - "אני לא מאמינה! אני מתקשרת לאמבולנס, חכה שאני אגיע לבית חולים והם יתקשרו אליך.. נראה מה תגיד אז!" - יתגדל ויתקדש שמייה רבא.. - "מה!! אין בעיה! משם ישר לבית דין!" מנתקת את השיחה. כעבור 5 דקות הבעל מחייג - "אשתי, מה אמרת מקודם? הייתי במנחה, לא שמעתי כלום..."

"ע"י קיום תורה ומצוות בעולם הזה - מכינים אנו את חלקנו לעולם הבא"
(רבי נחמן מברסלב)

כתגם השבוע

חינוך או אילוף

כשאנחנו משווים בין חינוך לאילוף אנחנו מרגישים שזה קצת צורם, כי אילוף שייך רק אצל בעלי חיים ולא אצל בני אדם. לכן, אנחנו נשתמש במילה "אילוף" כמשקל נגדי למילה "חינוך".

מהו אילוף? לוקחים בעל חיים אפילו מסוכן כמו אריה ועל ידי שיטת "השוט והגזר" מרגילים אותו להיות ממושמע. ברגע שהאריה מצייט למאלף הוא מקבל מנת בשר וכאשר הוא מסרב אז הוא מרגיש את השוט. אם כן, מפני מה האריה המסוכן הזה הפך להיות ממושמע? מפני שמשתלם לו! הוא רוצה את הבשר ומפחד מהשוט.

ומה ייקרה כאשר יפסיק להשתלם לו??? הוא יפגע במאלף ואפילו יטרף אותו כמו שקרה בעשרות מקרים בהיסטוריה.

הורים יקרים, נשאל את עצמנו – אז מה עשה האריה עם "הפרא" שבו בזמן שהיה ממושמע? הוא פשוט הדחיק אותו!!!

אם כן הגענו למסקנה שאילוף פירושו הדחיקת הרע! ואם אילוף זה הדחיקת הרע אז מה זה חינוך? עקירת הרע! בשיטת האילוף מקבלים תוצאות טובות אבל זמניות עד שיפסיק להשתלם לו. בשיטת החינוך התוצאות אולי לא מתקבלות מיד אבל מתקיימות לאורך זמן.

כמאמר החכם מכל האדם חנוך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה". איך עוצרים את הרע? הרי לכל אדם יש דחפים ומידות רעות שצריך לתקן.

איך עושים זאת? דוד המלך בספר התהילים כתב את הפסוק "מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב... סור מרע ועשה טוב..." בפסוק זה הונח לפנינו מהלך בחינוך שלא דורש את פעולת האלוף דהיינו שוט וגזר.

"סור מרע ועשה טוב" - יוצר את האיזון וגורם לעקירת הרע. רק לסור מרע לא גורם להיות טוב, הוא הופך ללא מזיק. רק עשות טוב לא מפתח באדם מעצורים בפני הדחפים והתאוות. השילוב של שניהם גורם להוציא מהאדם את המקסימום. כיצד?

גוף האדם מורכב מאיברים וגידים. יש לנו בגונו 248 איברים ו365 גידים. אם נחבר את שני המספרים הללו נקבל את המספר 613 דהיינו תרי"ג. והנה בתורתנו הקדושה יש בדיוק 248 מצוות עשה ו365 מצוות לא תעשה שהם תרי"ג מצוות.

248 מצוות עשה מקבילים ל248 איברים שאיתם עושים מצוות. 365 מצוות לא תעשה מקבילים לגידים שהם חזקים ומלמדים ומאמנים אותנו לבלום ולא לעשות דברים אסורים.

נמצאנו למדים שתורת ישראל מותאמת למבנה האנטומי של גוף האדם ולכן תורתנו נקראת תורת חיים.

סיפור לשבת

הרה"ג משה פינשטיין זצוק"ל

פעם אחת באה אשה אחת אל הגאון האדיר רבי משה פינשטיין זצ"ל, ודמעתה על לחיה. היא שפכה בפניו את מר לבנה... שלא זכתה עדיין לפרי בטן, ועברו כבר שנים רבות מנישואיה. רבי משה שמע בכובד ראש את דבריה, ובירך אותה בהתרגשות מעומק לבו, שתזכה לבן זכר. ובאמת התקיים בה "צדיק גוזר והקדוש ברוך הוא מקיים", וכעבור שנה נולד לה בן זכר למזל טוב.

זמן קצר לאחר הלידה, באה אותה אשה לרבי משה, לבשרו, שנולד לה בן זכר בזכות ברכתו. אותה אשה הייתה ציירת מומחית, ולאות תודה, הוקרה והערכה, ציירה את דמות דיוקנו של רבי משה עצמו באומנות נפלאה, והביאה לו את זה כדורון. רבי משה הודה ממש מעשה אמר! ותלה – לה מאוד על המתנה הנפלאה, ואמר שהציור מאוד מאוד יפה את התמונה בסלון ביתו.

כעבור שלוש שנים, באה אותה אשה עם בנה לרבי משה לרגל החלקיה, וביקשה ברכה, שהבן יגדל לגדול בתורה וביראה. כמובן שהוא קיבלם בסבר פנים יפות, ובירכו מעומק לבו, ולאחר מכן שניהם יצאו מאתו ונפרדו לשלום. לפתע בעודה מהלכת, שמעה, שאדם אחד רץ בעקבותיה וקורא אליה בקול: "סליחה, חכי רגע!" וכשהפנתה את ראשה, ראתה שלא אחר מאשר רבי משה בכבודו ובעצמו הוא הרץ בעקבותיה. האשה נשתוממה מאוד, הגאון האדיר רץ בעקבותיה?! מובן, שתיכף ומיד נעצרה ועמדה על מקומה.

כשניגש אליה הגאון רבי משה, אמר לה, שתמחול בטובתה לעלות בחזרה לביתו. האשה נבהלה מאוד, כי לא ידעה, מה בדיוק אירע ועל מה ולמה הגאון קורא להם לביתו, אולי, חלילה, יש לו איזה קפיידא עליה, או אולי עשה בנה משהו בזמן שהיו אצלו. היא עלתה לבית רבי משה, והצדיק אמר לה: את התמונה היפה שעשית עבורי, והבאת לי לפני שלש שנים - הייתה תלויה כל הזמן כאן בסלון ביתי. ודעי לך, זה שהתמונה לא נמצאת כאן עכשיו בסלון, זה לא חלילה מפני שאינה יפה, אלא מפני שעושים כאן שיפוצים, ולכן העברתי אותה לחדר אחר. ומיד שסיים את דבריו, הורה להם, שיבואו לראות את התמונה בחדר האחר. האשה נכנסה בעקבותיו, וראתה את התמונה תלויה שם... כך נזהר רבינו הגדול לכל יפגע באף אדם...

החיד"א

מסופר על רבינו, שהיה רגיל להריח טבק בכל עת ובכל זמן. קופסת אבק הטבק לא זזה מידו כל היום. וגם בלילה היה נעור משנתו נוטל את ידיו ומריח מן הטבק וחוזר לישון. פעם בהיותו בדרך, מסעותיו כשד"ר מארץ הקודש, הגיע לצרפת. שם שבת ביום השבת בביתו של אחד הגבירים ולן אצל גביר שני. כי כך היה המנהג, שהיו קונים בתרומה גדולה לטובת ארץ ישראל את הזכות, שהשליח יסעד או ילון אצל מישהו. ושניים זכו בו באותה שבת, אחד לסעודה ואחד ללינה.

הימים ימי חורף היו, שלגים ורוחות עזים השתוללו וסערו בחוץ, וכשניעור הרב כדרכו באמצע הלילה לשאוף טבק, חיפש וחיפש ולא מצא את קופסתו. בתוך כך נזכר, כי שכח להשאיר את קופסת הטבק בבית הגביר השני. מיד התלבש בזריזות והלך למקום, שסעד שם ונקש בשער. ירדו בני הבית לראות מי בדלת. חיל ורעדה אחזתם בראותם כי מרן החיד"א בכבודו ובעצמו בא באמצע הלילה ובמזג אוויר סוער. הרב הרגיעם באומרם שרק שכח משהו באולם הסעודה. נכנס ונטל את קופסת הטבק, ומיהר וחזר לבית העשיר השני.

משהגיע לאכסנייתו ושכב על משכבו, נתן לעצמו דין וחשבון. "מה עשיתי? בשביל קופסת הטבק הערתי משנתם את בני ביתו של הגביר, ואף את משרתי הבית, שבוודאי היו עייפים ים מעבודתם במשך היום ומתוקה שנת העובד!". מיד נתמלא כל כולו חרטה וצער גדול על המעשה, אשר יגו עשה. הניח את קופסת הטבק הצידה, ושוב לא נגע בה והדיר עצמו מן הריח, וכל הלילה נדדה שנתו מעיניו בשל רגשי חרטה ומוסר כליות. למחרת בשבת בבוקר, ציווה הרב להכריז בעיר, שידרוש בבית הכנסת הגדול אחרי קריאת התורה, וכל בני העיר יתאספו לשם. כשסיימו את קריאת התורה, עלה הרב על הבימה ובקול ספוג דמעות סיפר לקהל את כל אותו מעשה, שהיה לו עם קופסת הטבק. והמשיך ואמר: "רבותי! גם מקודם ידעתי גם ידעתי מיעוט ערכי הדל. אדם מועט לעולם, אך מתוך מכשול הטבק שקרה לי, נוכחתי שלא יכולתי למשול בעצמי ולשלט על רצוני אפילו עשה קלה. רבותי, במטותא מכס, אם יש את נפשכם לחלוק כבוד לארץ הקודש, אינני רשאי למנוע, אבל לי לשמי, עיניכם הרואות כי אינני כדאי וראוי לכבוד."

כשמעה את הדברים האלה געו כל היום בבכייה, ואמרו לו: "מעולם לא נשמעת דרשה, שתעורר להרהורי תשובה בכל הלבבות כדרשה זו שדרש מרן באותה השבת".

(עין חמד)

קו ההלכה הספרדי הארצי

3030 * | 073-7-860-860

רב קווי | בעלות שידה רגילה

שלוחה 2

שלוחה 1

מענה טלפוני לשאלות בעניני שלום בית וחינוך ילדים, עם יועצים מומחים שע"י הרב **אבנר קוואס שליט"א**

בין השעות 09:00-23:00

מענה טלפוני לשאלות בהלכה שע"י מורי הוראה הפוסקים ע"פ פסקי **הגר"ע יוסף זצוק"ל**, בנשיאות חבר מועצת חכמי התורה הגאון הגדול הרב **דוד יוסף שליט"א** 24 שעות ביממה רצוף

שיעורים בפרשת שבוע מטובי המרצים בשלוחה 5

שאל את הרב

לייעוץ באופן אישי עם הרב אבנר קוואס שליט"א

ניתן להתקשר בימים ג' וד' בין השעות 14:30-15:30

1599-59-59-39